

Отвѣтъ на сострадателно писмо.

Знамъ извѣстно, защо всегда желаете да ми се срадувате въ благополучны случаи, негли да ми сожалѣвате въ злощастны и скорбны: Но понеже челоувѣчество-то е подметнато повечъ въ злощастія, и мене, споредъ челоувѣчество-то приключисе онова, що се приключи, за тая, думамъ, причина надлѣжеше ви и не искающе да ми сожалѣете, и да ме утѣшите: За кое-то благодаримъ ви превосходно, и увѣрявамъ, защо до послѣдняя-та минута живота моего не щемъ заборава тая ваша на мене любовь, и ще самъ сообщникъ на сички-те ваши приключенія: А сега останувамъ сосъ прилично-то почитаніе

в а ш ъ

---

ГЛАВА ОСМА

содержава

СОВѢТОВАТЕЛНЫ ПИСМА.

Совѣтователни писма думатсе онія, сосъ кои-то даваме совѣтъ другому: Увѣщаваме сирѣчь некого на добро-то, отвращаваме го отъ зло-то, и го совѣтуваме, какво тебе да проходи животъ-а си, или да се доношава во особны обстоятелства, или просиме отъ него совѣтъ во изрядны и нужды вещи.